

TILLIT TIL DEN PROFETISKE GAVEN

Bakgrunnsstoff *Sal 41,10; Jes 53,4-6; Matt 23,28-31; Joh 5,39; Apg 10,9-16, 44-48; 17,11.*

Minnevers ”Med det samme de drog ut, trådte Josjafat fram og sa: ’Hør på meg, dere menn fra Juda og Jerusalem! Tro på Herren deres Gud, så skal dere holde stand! Tro på hans profeter, så skal dere ha lykken med dere!’” (2 Krønikebok 20,20).

Det var noen som var interessert i å slutte seg til Syvendedags Adventistsamfunnet. De hadde studert Bibelen og var enige i kirkens læresetninger, men de hadde noen spørsmål om Ellen White. For med så mange falske profeter og falske lærere i verden, ville de være på den sikre siden. Pastoren kjente til deres bekymring og forsto dem godt, så han sa: ”Dette er noe dere selv må finne ut av ved hjelp av Den hellige ånds overbevisning. Ta dere tid til å lese det hun har skrevet. Noe er dere helt sikkert enige i, andre ting må dere nok tenke over. Men bare les bøkene og trekk deres egne slutninger. For når alt kommer til alt, er hennes skrifter faktisk det som best kan vise dere hvor skriftene kommer fra.”

Ukeoversikt **Hvorfor må Bibelen være vår endelige autoritet i alle lærespørsmål? Hvor viktig er bibelstudiet for vårt liv i dag? Hva skjer når folk ser bort fra profetordet? Hvor viktige er undere når vi skal bygge vår tro? Hvorfor gjør folk opprør mot den profetiske gave?**

SØNDAG

Bibelsk autoritet

Hvilke likhetstrekk finner du mellom disiplenes erfaring etter korsfestelsen og de første adventistene etter Den store skuffelsen i 1844? Luk 24,13–27; Apg 10,9–16.44–48.

Disiplene fikk sin store skuffelse ved korsfestelsen. De hadde håpet at Jesus skulle *forløse* Israel. Da de hadde sett ham ri på eselet inn i Jerusalem i oppfyllelse av profetien i Sakarja, var de sikre på at han ville stå fram som deres konge, jage romerne ut av landet og opprette Guds rike på jorden. Det var først etter hans død, da han ”åpnet ... deres forstand så de kunne forstå skriftene” (Luk 24,45), at de for første gang skjønnte at han hadde hatt en annen hensikt med sitt komme. Med andre ord: Selv om Jesus hadde gått midt iblant dem og hadde sagt klart ifra, misforsto de og forsto ikke hva Bibelen lærte. Jesus viste til Bibelen, for det var den de skulle bygge sin tro på.

Les Apg 1,6. Hvordan ser vi her at de fortsatt hadde feilaktige forestillinger om hva Jesu komme betydde, også etter at han hadde vært sammen med dem etter oppstandelsen?

De første adventistene fikk seg også en stor skuffelse fordi William Miller trodde at helligdommen i Daniel 8,14 var jorden. Og akkurat som bibelstudium og Guds overnaturlige mellomkomst hadde ført til at disiplene la bort sine misforståelser, så fant også de første adventistene fram til en ny forståelse av helligdommen gjennom bibelstudium og ved Guds veiledning gjennom Ellen Whites profetiske tjeneste.

Men uansett hvor nyttig den profetiske gave var, så var pionerene fast bestemt på å basere læren på Bibelen, uten å bruke den profetiske gave som autoritet i lærespørsmål.

Også i dag må vår visshet om det vi tror på som syvendedags adventister være bygget på Guds ord alene. Når vi først er sikre på vår lære ut fra Bibelen og har den som vårt grunnlag, kan vi ha sann tillit til den profetiske gave.

MANDAG

Inn i ordet

Hvorfor gransket de i Berøa Bibelen daglig for å se om det var sant, det Paulus sa? Hvorfor stolte de ikke på ham? Åp 17,11.

Siden Paulus forkynte Jesus som Messias ut fra Bibelen og viste at han var den som var lovet, gikk de av tilhørerne som hadde et åpent sinn hjem og gransket Bibelen selv for å se om det han sa virkelig stemte. Med andre ord: Ikke engang det Paulus sa, var nok. Det måtte underbygges ut fra Bibelen.

Hva sier disse skriftstedene om betydningen av bibelstudium? Ordsp 2,1-6; Jes 34,16; Matt 4,4; Åp 1,3.

Ellen White viste alltid til Guds ord og ville at menighetsmedlemmene skulle sette seg inn i det. ”Kjære leser, jeg anbefaler deg Guds ord som en rettesnor for din tro og dine gjerninger,”

skrev hun i *Det er et godt land*, side 57 (EW:78). I innledningen til *The Great Controversy* skrev hun: ”I sitt ord har Gud meddelt menneskene den kunnskap som er nødvendig til frelse. Derfor må Den hellige skrift oppfattes som en pålitelig og ufeilbar åpenbaring av hans vilje. Den er en norm for karakterdannelsen, den veileder i trosspørsmål og er prøvesteinen for den menneskelige erfaring.” – *Alfa og Omega*, bind 8, side 177 (GC:vii).

Hvorfor har profetene gjennom tidene oppfordret Guds folk til å lese og granske Guds ord? Grunnen til det er enkel: Gud ”ga sitt ord til menneskene som en åpenbaring av seg selv. Hver ny sannhet som blir avdekket, er en ny åpenbaring av dens opphav. Bibelstudium er Guds middel til å bringe mennesker i nærmere kontakt med Skaperen og gi dem en klarere forståelse av hans vilje. Det er bindeleddet mellom Gud og mennesket.” – *The Great Controversy*, side 69 (se *Alfa og Omega*, bind 7, side 56).

Ellen G. Whites skrifter må aldri brukes som en erstatning for Bibelen. Tvert imot, hele livet forsøkte hun å få menighetsmedlemmene til å lese Bibelen og la den være rettesnoren for all tro.

Hvordan kan du få mer ut av ditt bibelstudium? Hvordan kan du få mer utbytte av den tiden du bruker på Bibelen?

TIRSDAG

Peke på Jesus

Jesus sa: ”Dere gransker skriftene, for dere mener at dere har evig liv i dem – men det er de som vitner om meg!” (Joh 5,39). Hva lærer disse gammeltestamentlige skriftstedene om Jesus? Sal 16,9.10; 41,10; Jes 53,4–6; Mi 5,1.

Jesus sa: ”Abraham jublet over å skulle se min dag (Joh 8,56), ”det er meg han [Moses] har skrevet om” (Joh 5,46), og ”David [kalte meg] herre” (Matt 22,45). Han begynte sin virksomhet i synagogen i Nasaret med disse ordene fra Jesaja: ”Herrens Ånd er over meg, for Herren Gud har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et gledesbudskap for de arme” (Jes 61,1). Så sa Jesus: ”I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på”

(Luk 4,21). Jesus visste at Det gamle testamentet var fullt av henvisninger til ham. Han var fokus for Israel håp.

Bibelens forfattere, fra Moses til apostelen Johannes, viste sine lesere hen til En som skulle komme første gang for å frelse sitt folk fra deres synder (*Matt 1,21*) og annen gang for å frelse dem fra syndens nærvær (*Åp 21,4*).

Ellen White fulgte de bibelske profetenes eksempel og pekte alltid på Jesus Kristus som folks frelser. ”Hva du enn har bak deg av tidligere erfaringer, hvor vanskelig du enn har det i dag, har du bare ett å gjøre: komme til Jesus slik du er, svak, hjelpeløs og fortvilet. Kristus vil komme deg i møte mens du ennå er langt borte. Han vil ta deg i sine armer og kle deg i sin rettferdighet.” – *I naturens tempel*, side 17-18 (MB:9). Og hun oppfordret predikantene til alltid å ha Jesus i sentrum. ”Ta med Kristus i enhver preken. La tanken dvele ved Jesu Kristi dyrebare nåde og herlighet til Kristus dannes innenfra, han som er vårt håp om herlighet.” – *Evangelism*, side 186.

Gang på gang understreket hun at Jesus var en realitet for henne. ”Jeg vet at min frelser elsker meg, og jeg elsker min Jesus. Jeg hviler i hans kjærlighet, enda så ufullkommen jeg er.” – *Manuscript Releases*, bind 4, side 245. Jesus var midtpunktet i hennes virksomhet. Hun skrev: ”Siktemålet for all forkynnelse må være at tilhørerne blir opptatt av Jesus og ikke av forkynneren. Evangelistens oppgave er å opphøye Kristus i ord og lære.” – *På fast grunn*, bind 1, side 151 (ISM:155).

Se et øyeblikk bort fra læresetninger og teologi og spør deg selv dette grunnleggende spørsmålet: Hvor godt kjenner jeg Jesus? Hva sier svaret ditt deg om deg selv og ditt åndelige liv? Hvilke forandringer kan du bli nødt til å gjøre?

ONSDAG

Profetenes blod

”Slik er det også med dere: Utvendig, i folks øyne, ser dere rettferdige ut, men innvendig er dere fulle av hyklery og urett. Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Dere bygger gravste-

der for profetene og utsmykker gravminner for de rettferdige, og sier: 'Hadde vi levd i våre fedres dager, ville vi ikke ha vært medskyldige i profetenes blod' Slik er dere selv vitner om at dere er barn av dem som slo i hjel profetene" (Matt 23,28–31).

**Hva sier Jesus om den innstillingen mange hadde til profetene?
Hva kan dette lære oss om oss selv?**

Til tross for alle bevisene for Ellen Whites integritet og ektheten av hennes virke, finnes det også blant oss dem som kan sies å utøse "profetenes blod". Som i det gamle Israel er det blant oss dem som på forskjellige måter, noen ganger fordekt og andre ganger ikke så fordekt, arbeider for å ødelegge tilliten til Ellen Whites profetiske virke. Slik har det vært helt fra første stund, og vi kan være trygge på at det vil være slik helt til siste slutt. Nesten alle anklagene mot henne og hennes verk minner om de anklagene som ble rettet mot fortidens profeter og mot Guds ord.

Motivene for en slik holdning varierer (se fredagens avsnitt). Enkelte har satt hennes skrifter på en uhensiktsmessig pidestall, og andre har reagert på dette og noen ganger gått for langt i sin protest. Andre har en feilaktig forståelse av hva inspirasjon er, og fordi hennes skrifter ikke passer inn i denne forståelsen, har de vendt dem ryggen. Enkelte taler kanskje av uvitenhet mens andre er preget av et mer knølent fiendskap. Heldigvis er det ikke opp til oss å dømme om andres motiver og hjerter. Vi må bare kunne følge Peters oppfordring: "Vær alltid klare til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier. Men gjør det ydmykt og med gudsfrykt" (1 Pet 3,15.16). Når alt kommer til alt, vil alle måtte foreta et valg når det gjelder hvem vi hører på og setter vår lit til.

Hva er din holdning til Ellen Whites skrifter? Hvorfor er dette din innstilling? Tenk over de grunnene du har til å mene dette? Er du villig til å endre oppfatning, om så skulle være?

TORSDAG
Gaven og undere

”Ryktet om ham spredte seg over hele Syria, og de kom til ham med alle som hadde vondt og led av forskjellige sykdommer og plager, både besatte, månesyke og lamme, og han helbredet dem” (Matt 4,24).

Tenk på Jesu virksomhet da han var her på jorden. Han utførte det ene underet etter det andre. Enten det var å gjøre vann til vin (*Joh 2,1–11*), mette de fem tusen (*Matt 14,14–21*), helbrede de syke (*Matt 4,24*), eller vekke de døde (*Joh 11,1–45*), bar Jesu tid på jorden preg av undere som var et mektig vitnesbyrd om hans guddommelige kraft.

Les Luk 24,13-27, der vi har historien om Jesus og de to disiplene på vei til Emmaus. Hva var det han påpekte for å overbevise dem om at Jesus fra Nasaret faktisk var Messias? Hvorfor er dette svært så viktig for oss, især når det er snakk om den profetiske gaven?

Til tross for alle de miraklene Jesus utførte, henviste han de to disiplene til Guds ord. Kun ut fra Bibelen lærte han dem sannheten om sin død og oppstandelse og hva det betydde, alt sammen.

Dette er et poeng vi ikke må overse. I årenes løp har det vært snakk om den mirakuløse måten Herren hadde arbeidet gjennom Ellen White på. Enkelte av disse historiene er det lettere å stadfeste enn andre. Uansett må ikke vår tro på den profetiske gaven bygge på historier om undere og mirakler. De kan nok ha sin misjon, men den avgjørende prøven må alltid være Guds ord og hvordan gaven harmonerer med Bibelen. Det er flott med mirakler, men de er ikke noen avgjørende prøve og har ingenting å si hvis ikke læren er bibelsk.

Som med Bibelens inspirasjon gjenstår det også spørsmål om den profetiske gavens opptreden i Ellen Whites liv. Men gaven

taler for seg selv og er det beste vitnesbyrd om seg selv. Det er lite mirakler kan eller bør legge til. Det er gitt mer enn nok beviser til at enhver kan komme fram til en opplyst avgjørelse om gaven, uansett de ubesvarte spørsmålene som vi som ”ser ... som i et speil, i en gåte” (1 Kor 13,12) ennå måtte sitte med.

FREDAG

Videre studium

Les kapitlet ”Innstillingen til Vitnesbyrdene” fra side 35 i *På fast grunn*, bind 1 (ISM: 40-48).

Motstand eller likegyldighet overfor Ellen G. Whites skrifter er oftest et resultat av: (1) at man ikke har lest nok av hennes skrifter til å oppfange og forstå hennes helhetlige og balanserte undervisning; (2) at man ikke riktig forstår forholdet mellom hennes skrifter og Bibelen; (3) at man ikke forstår dette med den guddommelige inspirasjon; (4) at man ikke forstår prinsippet om tid og sted i forbindelse med de råd hun har gitt; (5) at man ikke innser at hennes råd fortsatt er relevante; (6) at man ikke innser at Herren ikke tar bort enhver mulighet for tvil enda det gis nok beviser til å overbevise den oppriktige; (7) en uvilje til å gi avkall på en vane eller praksis som ikke ser ut til å stemme med de rådene som er gitt i Ellen G. Whites skrifter.

Det meste av motstanden mot den profetiske gaven ville bli borte: (1) Hvis folk sluttet å bruke visse setninger og avsnitt som noe å slå andre i hodet med; (b) hvis alle ville anvende rådene på seg selv i stedet for å forsøke å anvende dem på andre; (3) hvis vi lot være å sitere henne når vi ikke vet hvor sitatet kommer fra (altfor mange apokryfe sitater er i omløp); (4) hvis vi lot være å diskutere ting hun har skrevet uten å ha gransket alt hun skrev om emnet (en ufullstendig kunnskap kan være farligere enn ingen kunnskap); (5) hvis vi bare ville innse at det at folk ikke lever etter de rådene Ellen White har gitt, ikke har noe å gjøre med synenes og undervisningens pålitelighet. – Fritt etter Denton E. Rebok: *Believe His Prophets* (The Review and Herald Publishing Association, Washington, D.C. 1956), side 309-312.

- Spørsmål til drøftelse**
1. **Snakk sammen i gruppa om de velsignelsene adventistmenigheten har høstet av Ellen Whites virksomhet. Nevn noen av yndlingssitatene. Hvordan har hennes skrifter påvirket den enkeltes åndelige vekst? Hvilke problemer har folk hatt med hennes skrifter? Hva var årsaken til disse problemene, og hvordan kan vi hjelpe folk å overvinne dem?**
  2. **Mange som er nye i Adventkirken, har spørsmål om Ellen White. Hvordan kan vi hjelpe dem å danne seg et balansert bilde av denne gaven?**
  3. **Hva har du lært dette kvartalet som har gitt deg en bedre forståelse av den profetiske gavens rolle? Hva har du endret mening om? Hvilken ny innsikt har du fått? Hvilke spørsmål gjenstår?**